

Libris

Respect pentru oameni și cărți

SILVIA URSACHE

VREAU SĂ CITESC O



LEGENDELE VIETĂȚILOR



SILVIUS
LIBRI

Libris

.RO SILVIA URSACHE

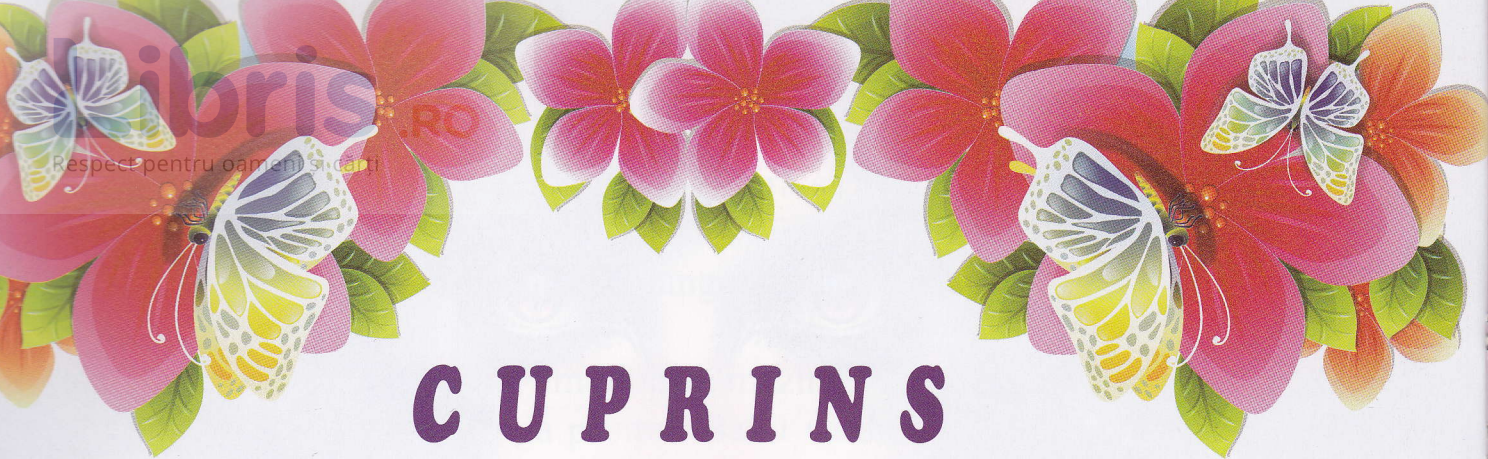
Respect pentru oameni și cărți

LEGENDELE VIETĂȚILOR

COLECȚIA

VREAU SĂ CITESC O CARTE





CUPRINS

Legenda unicornului • 2

Legenda zânelor-anotimpuri • 6

Legenda balaurilor • 10

Legenda elfilor • 15

*Legenda pisicii
și a șoarecilor • 22*

Legenda șerpilor • 27



Legenda unicornului

La început, când Dumnezeu-Tatăl a creat cerul, pământul și toate vietățile de pe el, mai mare peste animale a fost numit unicornul – un cal alb cu coamă lungă și mătăsoasă, cu copite de argint și cu un corn în frunte. Acest animal minunat a fost creat ca întruchipare a Duhului Sfânt în lumea pământească. La început, unicornii viețuiau printre oameni, dar pe măsură ce răul a prins să se înmulțească, aceste misterioase ființe au părăsit lumea noastră, mutându-se cu traiul în ceruri. Se coborau pe pământ doar rareori, să vestească vreo importantă schimbare.

Tot demult, la marginea unei păduri imense, trăia un împărat-tiran, care își bătea joc de propriul popor. Unica ființă pe care o îndrăgea sufletul său îngrețat de rele era fiica Tereza, o fată frumoasă și bună la inimă. Ei îi plăcea să facă plimbări de



una singură prin pădure, să vorbească cu păsările și animalele. Într-o zi, venind de la plimbare, îi povesti agitată împăratului:

- Tată, n-o să-ți vină să crezi ce am văzut eu astăzi într-o poiană!
- Ce-ai văzut, draga tatei?
- Pe când mă odihneam la umbră, se apropie de mine un minunat cal alb cu un corn sclipitor în frunte.

Împăratul sări în sus de uimire:

- Să știi că era un unicorn! Chiar l-ai văzut cu adevărat?
- Da, tată, așa cum te văd pe tine!

Împăratul căzu pe gânduri. Legende spuneau că apariția unicornului semnifică răsturnarea împăratului tiran. Dar în hrisoavele vechi mai scria că, dacă împăratul va bea vin din cornul unui unicorn, va trăi și va împărăți o mie de ani. Și în tot acest răstimp va fi adorat de către popor.





Tereza plecă, iar crudul tiran căzu pe gânduri. Cum să captureze unicornul? Se știa că el dispare ca prin farmec la apropierea oamenilor și nici cei mai pricepuți vânători nu-l pot prinde. Doar acele ființe umane în care miraculosul animal are încredere deplină pot comunica cu el. Acestea, de obicei, sunt fecioarele curate, cu inimă bună. Dar cea mai curată fecioară din împărăție era chiar fiica sa.

Împăratul zămisli pe loc un plan mârșav – s-o folosească pe fiica sa ca să prindă unicornul, să-l omoare, să-i taie cornul și să bea din el vin în miez de noapte, pe lună plină. Știind că fata se plimbă în fiecare zi prin pădure, dădu ordin comandantului gărzii regale să pregătească o ceată de războinici înarmați, care să stea de-a gata. A doua zi dimineață, când copila porni pe poteci știute numai de ea spre izvorul din inima pădurii, războinicii, în frunte cu însuși împăratul, se furișară pe urmele ei. Tereza mergea nebănuind nimic pe potecă. Vorbea ba cu veverițele, ba cu căprioarele.

Peste un timp ajunse și la izvor. Își potoli setea, își umplu ulciorul și se așeză pe iarbă să se odihnească. Deodată în poiană apărură unicornul. Adulmecă aerul cu nările, apoi pași îndrăzneț spre fată. Îngenunche în fața ei și îi puse drăgăstos capul pe genunchi.

– Ai venit iarăși, frumosule! Sunt atât de bucuroasă să te văd, exclamă Tereza, mângâindu-i coama argintie.